

ANGEL SLOVESA

Dragi angel,
vedno znova se moram poslavljati:
posloviti od učitelja,
ki sem ga imel tako rad,
posloviti od sošolcev ali sošolk,
ki gredo v drugo šolo,
posloviti od prijateljev,
ki se odselijo,
posloviti od hišnega ljubljénčka ...
Pokaži mi, kako lahko slovo
sprejemam na pozitiven način:
kako sem lahko hvaležen
za lep skupni čas
in kako lahko ostanemo povezani.
Bodi ob meni,
da slovo ne bo samo bolečina,
ampak da bi se ob tem znal tudi
veseliti vsega novega,
kar me gotovo čaka.
Daj mi upanje,
da bo slovo postalo prelom,
ko bom odkril nove možnosti
za svoje življenje.

A. Grün, Angel ti stoji ob strani

ZADNJA VEČERJA,
KI NAS NAPOLNJUJE ŠE DANES

Za poimenovanje in označevanje zakramenta svete evharistije, ki ga je Jezus ustanovil pri zadnji večerji, so prvi kristjani uporabljali izraz lomljenje kruha, prav po značilnem dejanju, ko so pri evharistiji lomili kruh. Pozneje se je uveljavil izraz evharistija, ki v grškem jeziku pomeni (za)hvala. Nekateri tudi danes upravičeno govorijo o zahvalni daritvi. Šele v poznejši dobi se je uveljavil izraz maša. Izhaja iz latinske besede *mittere*, ki pomeni poslati, odposlati. Pri maši smo tako poslani, da jo uresničujemo v življenju. Od tod sklepne mašnikove besede: »Pojdite v miru.« Poslani smo, da mašo prenesemo v življenje. Jezus nam je pri zadnji večerji zapustil zakrament, ki nas povezuje še danes. Povezanost, ki prihaja iz občestva ob oltarju, se mora kazati tudi izven zidov domače cerkve. Vsi smo povabljeni, da sporočilo veselja in povezanosti prenesemo med vse ljudi, s katerimi se srečujemo.

AK

ZMAGOVALEC

»Blaž, meni se že pozna,« je z žarečimi očmi na igrišču po verouku vzkliknil osemletni Miha.
»Kaj se ti pozna?« so skoraj enoglasno vprašali prijatelji, ki so prav tako po verouku zbrali na igrišču.
»Ja, to, da zadnje čase več hodim k maši in verouku.«
»Malo nam razloži, kako to misliš,« ga nagovori Luka. Miha se ob tem nasmehne in iz žepa potegne listič ter začne brati.
»Dobri Jezus, prosim te za nas, prvoobhajance, da bi znali odpuščati. To prošnjo sem zadnjič prebral pri maši. Se spomnite?«
»Seveda se,« mu potrdijo, saj so vsi ponosni nanj, ker sodeluje pri maši.
»Odpuščati je težko, ampak včeraj mi je uspelo.«
»Kaj pa se ti je zgodilo?« ga sočutno vpraša Matevž.
»Z Janom sva vozila avtomobilček na daljince. Kar naenkrat mi ga je vzel, vrgel na tla in v hipu je bil uničen. Tekel sem za njim in ...«
»Si ga konkretno prebotal?« brez diha vpraša Luka, saj dobro pozna Miho, kako zna odreagirati.
»Skoraj bi ga, pa sem kar naenkrat slišal v svojem srcu prošnjo, ki sem jo zadnjič sam sestavil in prebral. Roka se je ustavila in vprašal sem ga samo, zakaj je to storil. Jan je začel jokati, da sem se ustrašil. Povedal mi je, da je jezen, ker je doma vse narobe. Objel sem ga in mu odpustil.«
Eva je bila ganjena. Kako plemenitega brata ima! Tudi fantje so bili nekaj trenutkov tiho in razmišljali.
»Miha, pa ti si resnično postal Jezusov prijatelj,« se opogumi in spregovori Blaž, »saj si premagal samega sebe in se nisi maščeval.«
»Bilo je težko, a se je splačalo,« je iskren Miha, »v srcu sem zdaj miren in srečen.«
Eva pa je k temu dodala: »In zdaj vsi vemo, da ni dovolj samo hoditi k verouku in k maši. Potrebno se je potruditi in slišati, kaj govorimo, kaj nam govori Jezus in kaj mu obljubimo. Potem je to potrebno v vsakdanjem življenju tudi upoštevati.«

Jezus nam je dal jasen zgled, kako se je vedno potrebno obračati k dobremu in vselej odpuščati. Čeprav je imel Božjo moč in bi lahko stvari obrnil v popolnoma drugo smer, je trpel poniževanje, bičanje, križanje, zasmehovanje in še marsikaj hudega, na koncu pa je na križu ljudem, ki so se tako vedli do njega, odpustil. Premagal tudi njihov greh in na veliko noč vstal od mrtvih. Vse to, da bi spoznali njegovo ljubezen. Da ni ničesar na tem svetu, kar bi bilo močnejše od nje. Velika noč vabi tudi tebe, da jo širiš med vrstnike, odpuščaš in vabiš k dobremu..

Po: M. Razbošek, Marija, neša prijateljica

Kaj pomeni »Posvečuj Gospodov dan«?

»Gospodov dan« je za nas kristjane nedelja.

Na ta dan praznujemo Jezusovo vstajenje.

Ta dan naj bi bil drugačen kot ostali dnevi v tednu.

Tudi če so ljudje vedno bolj pod pritiskom: nedelja ni čas za poklicne stvari, vsakodnevno šaro in posle, običajno tudi ne za domače naloge ali učne inštrukcije.

V nedeljo naj bi si spočili, skupaj jedli in se igrali, si vzeli čas za družino.

V nedeljo imamo vsekakor tudi pomembno opravilo: sveto mašo – čas za Boga.

Po: Youcat za otroke